

Visitas i Hundvåg sokn

3. juni 2018

Gal 3,23-29

Før troen kom var vi i varetekt under loven, innestengt, helt til den tro som skulle komme, ble åpenbart. Slik var loven vår vokter til Kristus kom, for at vi skulle bli kjent rettferdige ved tro. Men nå, når troen er kommet, er vi ikke lenger under vokteren. For dere er alle Guds barn ved troen, i Kristus Jesus. Alle dere som er døpt til Kristus, har kledd dere i Kristus. Her er ikke jøde eller greker, her er ikke slave eller fri, her er ikke mann og kvinne. Dere er alle en i Kristus Jesus. Og hører dere Kristus til, er dere Abrahams ætt og arvinger etter løftet.

Alle dere som er døpt! Og kanskje noen som ikke er det? I en tv-serie basert på ei bok av Margaret Atwood går alle damene likt kledd, hvit kyse, rød kjole. («The handmade's tale»). Tenk om alle mennesker var like? Noen ser ut til å mene at vi ble lettere å styre da.

Her er SoulChildren! (fire av sangerne stiller opp med en hvit maske foran ansiktet). Bak maskene aner vi ikke hvem de er. Nå kan dere bruke noen minutt på å gjøre disse maskene mer forskjellige, mer «forrektige», mens jeg snakker. Det er mange fargeblyanter her, og mange hvite ark, så flere kan komme fram og fargelegge.

Kanskje vi får se dem etterpå?

Det er så bra å lese i NT om hvor forskjellige vi er, vi som tror på Jesus. Disiplene som jo var håndplukket av mesteren selv, var ulike, og de hadde til og med trekk vi ikke liker. De var sjølopptatte, impulsive, uforstandige og altså ganske alminnelige. De var fiskere, tollere, håndverkere. På kort tid ble flokken utvidet fra å være jøder som trodde på Jesus, til å bli et fargerikt fellesskap fra flere kulturer. Den utvidelsen kostet krangel og splittelse. Galaterbrevet er et tydelig minne om det. Paulus var en skolert teolog og tenkte konsekvent. Han sto på sitt, selv om noen ble sinte og meldte seg ut. Men hvis ingen hadde tatt kampen den gangen, hadde vi neppe hatt en kristen kirke her på Hundvåg. Da hadde ingen vikinger tatt bryet med å meisle gråstein og reise et kors. «Folkeslag skal prise deg, Gud!» hørte vi fra salmenes bok. I forhold til den jødiske religion er vi nordboere folkeslagene.

Paulus skriver om det som var «før troen kom». Den tida har vært her og, før troen kom. Det var ei tid på Hundvåg der ingen kjente Jesus. Men steinkorset og alterplaten vitner om at troen har vært her lenge. Da kan vi komme til å tenke at «nå, når troen er kommet» går alt så meget bedre med folk og kirke, så det er bare å lene seg tilbake. Men vi vet at bildet ikke er så enkelt. Paulus skriver rett inn i en situasjon der folk i Galatia er nyfrelste. De har hørt om Jesus som Messias, Kristus, og har blitt døpt, men har fortsatt mye å lære og mange vaner de må ut av. Vi er kirke i en situasjon der mange har fått dåpens gave uten å lære så mye om hvordan Jesus kan prege dagene og livet. Derfor står staben i Hundvåg på (som gale?) med tilbud om undervisning og aktiviteter for ulike årskull. Sjøl om tersklene inn i Hundvåg kirke og Krosshaug-fellesskapet er lave, finnes der og hos oss vaner og tankemønster vi må bli frelst ut av. Det gjelder både kirkevante og kirkesjeldne. Hva kan det bety å være kledd i Kristus? I hvert fall ikke at alle skal bli like!

Døperen Johannes har fått sin helgendag knyttet til den kristne kalenderen sånn at hans vitnesbyrd faller sammen med at sola snur, St Hans. Han peker på Jesus og sier «Han skal vokse, jeg skal avta», slik sola avtar fra midtsommer mot jul. Vi kan som kirke, globalt, nasjonalt og lokalt bli bekymra over tallenes tale og over motstanden mot Kristendom. Vi kan som kirke lære av Døperen og stole på at Jesus skal vokse, selv om akkurat vår grein på treet sliter med tall som peker nedover. Og vi kan se våre bekymringer i et større bilde og hente mot fra søsken andre steder i verden.

Dette handler om frihet. Vi er fri fra loven om å lykkes, enten som menighet eller som enkeltindivid. Paulus skriver om Loven, Guds Lov, slik den er nedfelt i GT og i tolkningstradisjonen. De ordene regulerer livet på alle punkt, så mennesker nesten slipper å tenke selv. Men folk kan bli bundet av ordene, reglene, loven. Jesus kommer til verden, til oss, med noe annet og større. Det er alltid utfordrende, for ingen av oss har kontroll på den friheten Jesus gir. Paulus bruker mange ord og bilder om det som er skjedd når Jesus vant over døden. Han kan for eksempel si at vi står midt oppi en ny skapelse. Og det skjer overalt, her er det ikke skille mellom omskårne, religiøse, rettroende på den ene siden og uomskårne, hedninger og verdslige på den andre siden. Ingen av oss kan støtte oss til det gamle. Det går det og an å bli redd og til og med sint av. Vi vil så ofte ha klare svar og kanskje helst svar som gir oss døyte et fortrinn. Men *her er ikke jøde eller greker, slave eller fri, mann og kvinne*. Vi er alle gitt over til en Gud som ikke gjør forskjell på folk.

En gang ringte ei som nettopp var konfirmert. Hun fortalte en trist og vanskelig historie om noe hun angret veldig på. Jeg sa: «Da kan Gud tilgi deg, fordi Gud ser Jesus, sin egen sønn, når han ser på deg. Alle døyte er kledd i Jesus». Jenta sa spontant: «Men eg vil at Gud skal se meg og elske meg som eg er». Hun hadde jo rett. Troen på at Gud tilgir oss for Jesu skyld, betyr ikke at den enkelte viskes ut. Tvert imot, den ene sauene som har rota seg bort er veldig verdifull, fordi hvert menneske er unikt og bærer Guds bilde på en enestående måte. Å bli kledd i Jesus betyr ikke at alle blir like, som i den skumle tv-serien om *The handmaid*. Den som er i Jesus får hjelp til å bli den beste utgaven av seg selv.

Hundvåg menighet er et fargerikt fellesskap, og kan med Guds hjelp bli det i enda større grad. Se på *Soulchildren* og maskene. Snu dere litt rundt i benkene. Hils og vis at dere ser og setter pris på forskjellene! Da blir bildet av Jesus rikere og tydeligere i bydelen Hundvåg.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var, er og være skal, en sann Gud fra evighet og til evighet.

Konstituert biskop Anne Lise Ådnøy